

чифлика си. Тукъ Добра съвсѣмъ усамотена вда-де са на голѣма мисль за злополучіето си, и ако да не дохождаше сестра ѝ Грозданка да я раздумва, тя бѣ умрѣла отъ скрърьбъ.

Единъ день, като Грозданка са мѣчаше да я утѣши, Добра ѝ рече, кажи ми мило сестро, каква е разликата между мене и тебе, когато учехме не ли учехме се едно, не ли ни мързеше и двама ни, не ли мразехме и двама книгата, отдѣ до дѣ сега ти да си по-умна и по-сладкодумна отъ мене, до дѣ въ младостъ-та ни сѣкый захвалеше на моя умъ? Тогази Грозданка ѝ доказа че тогывашнитѣ похвалби не са были друго освѣнъ ласкателства, приказа ѝ сѣтнѣ какъ скритомъ ходи та са учи и какъ за малко врѣмя съ прилѣжаніето си изучи много нѣщо, найсѣтнѣ ѝ каза: тебе сестро ти е мѣчно много, дѣто мѣжъ-тъ ти тя умрази и тя испроводи тукъ за да тя не глѣда, нѣ това което мислишь за твое злополучіе, ты можеш да направишь ако щешъ да стане за голѣмото твое добро и благополучіе, ты си още млада 19 годишна, ты си сега далечъ отъ градскитѣ суетни мѣлви, ты си тукъ спокойна и безъ да имашъ отъ нѣкого грѣхъ и безъ да са срамувашъ, ты може да са вдадешъ отъ все сърдце въ ученіето и да са работишь въ ума си. Тебе сестро, Господъ тя е надарилъ съ толко умъ колкото и мене, и тосъ умъ трѣба да го украсишь съ добри и полѣзни знанія, ако искашь изново да узнашь какъ на